

I Nci-pit Orá-ti-o Je-remí-æ Prophé-tæ. Recordá-re, Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no-bis : intu-é-re, et réspi-ce op-pró-bri-um nostrum. He-rédi-tas nostra versa est ad a-li-é-nos : domus no-stræ ad extra-ne-os. Pupílli facti su-mus ab sque pa-tre, matres nostræ qua-si ví-du-æ. A-quam nostram pecúni-a bí-bi-mus : li-gna no-stra pré-ti-o compará-vi-mus. Cerví-ci-bus nostris mi-ná-ba-mur, lassis non dabá-tur ré-qui-es. Ægýpto dé-di-mus ma-num, et Assý-ri-is, ut satura-rémur pane. Patres nostri pec-cavérunt, et non sunt : et nos i-ni-qui-tátes e-órum portá-vi-mus. Servi domi-ná-ti sunt no-stri : non fu-it qui redí-meret de ma-nu e-órum. In ani-mábus nostris afferebá-mus panem no-bis, a fá-ci-e gládi-i in de-sérto. Pel-lis nostra qua-si clí-banus exústa est a fá-ci-e tem-pe-státum famis. Mu-lí-eres in Si-on humi-li-a-vé-runt, et vírgi-nes in ci-vi-tá-ti-bus Juda. Je-rúsa-lem, Jerúsa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num De-um tu-um.